

ERDÉSZETI LAPOK

LXXXIII.
ÉVF.AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
K Ö Z L Ö N Y E6.
FÜZET.

KIADJA AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
Megindították 1862-ben *Wagner Károly* és *Divald Adolf*

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. TECHN. MIHÁLYI ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díja: egész évre 36 P, erdészeti altiszteknek 18 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest V., Alkotmány-u. 6. sz. II. em.

(Táv. : 323-722.)

Közleményeink átvétele — akár kivonatosan is — csak a forrás megnevezésével történhetik.

Faforgalmi Központ.

Közel öt évi nehéz küzdelem árán jutottunk el oda, hogy a kormányzat a Faforgalmi Központ megszervezésével végre egy kézbe adta a fatermelés ügyének intézését.

Örömmel és megnyugvással állapítjuk meg, hogy a kormányzat eleget tett másik kívánságunknak is és a vezetést *vitéz Simonkay Gyula* személyében olyan szakemberre bízta, akinek eddigi munkássága és sokirányú gyakorlati tapasztalata biztosíték az erdőgazdaság érdekeink megfelelő figyelembevételére tekintetében is.

Igen sajnálatos, hogy az új szervezet életbeléptetése ilyen sokáig húzódott el, amikor a körülmények eddigi változása és a folyton szaporodó nehézségek majdnem emberfeletti feladat elé állítják az intézményt és annak a vezetőjét.

Mi bízunk abban, hogy az elkésett intézkedés a nagy nehézségek ellenére is a mindnyájunk kívánta eredménnyel fog járni.

A magyar erdőgazdaság ismerte a köz, a nemzet érdeke iránti kötelezettségét, s ha eddig is minden erejével iparkodott annak megfelelni, ma méginkább lelkiismerete parancsának érzi a hiánytalan köteleességteljesítést.

Hiszen az a körülmény, hogy a Központ megszervezése körül folytatott tárgyalások során a kormányzat az erdőgazdaságnak minden eddigi felvetődött kívánságát figyelembe iparkodott

venni, s azoknak a részleteknek a tekintetében is, amelyeket az eddigi rendelkezések még nem érintettek, a legteljesebb megértést és jóindulatot tanúsította, természetesen csak fokozza a multban is a legteljesebben átérzett köteleességtudatot.

Azzal a kéréssel fordulunk mind erdőbirtokos tagtársainkhoz, mind az egész erdészeti személyzethez, iparkodjanak azt a megfeszített munkát, amelyben eddig sem volt hiány, minden lehető eszközzel még fokozni, hogy az új hivatalnak az ellátás körüli gondjait és nehézségeit a legkisebb mértékre tudjuk csökkenteni.

Nem a rendeletben megszabott kötelezettségekre, de a nemzeti hűsége hivatkozunk akkor, amikor a feladatok fontosságát hangsúlyozzuk, s ezenkívül az erdőmérnököknek arra a hagyományos kartársi megértésére és összetartására, amelyik eddig is annyi nehézségen segített át bennünket.

Egyesületünk a maga részéről mindent megtesz, hogy a Központ és az érdekeltek között való érintkezést minél könnyebbé, gyorsabbá és simábbá tegye.

Rá kell azonban mutatnunk arra, hogy maga a Központ is csak akkor tudja hivatását mindenben megfelelően ellátni, ha az érdekeltség részéről is meglesz a megfelelő megértés, a jóakarát és — ami a legfontosabb —, a teljes, komoly őszinteség.

Azok a nehézségek, amelyek az elmúlt tél rendkívüli viszonyai következtében a termelés elé tornyosultak, magunknak is kötelességünké teszik egyrészt a fával való legmesszebbmenő takarékossgot, másrészt azt, hogy minden, csak legkevésbé is nélkülözhető anyagot teljes őszinteséggel és bizalommal bocsássunk a Központ rendelkezésére.

Élet és halál kérdéséről van szó, s a most folyó végső küzdelemben igen sok fordul meg nemcsak a harctéri eredmények, de a belső rend és a béke fenntartása tekintetében is azon, hogy a mögöttes területek hogyan és mennyiben felelnek meg a rájuk háramló kötelezettségeknek.

Magunk hangoztattuk igen sokszor, mennyire létérdeke az egész nemzetnek a termelés lehető fokozása és a megmozgatható készletek rendelkezésre bocsátása; minden erővel azon kell tehát lennünk, hogy a kormányzat erre irányuló törekvéseit a magunk részéről is megkönnyítsük.

A mi legfontosabb kötelezettségeink elsősorban a készletek komoly, pontos bejelentése, a saját szükségletek lehető legkisebb mértékre szorítása és egyúttal az is, hogy minden esetleges akadályról és nehézségről gyorsan, részletesen és őszintén tájékoztassuk a Központot.

Egyesületünk ebből a szempontból is a legteljesebb készséggel ajánlja fel tagjainknak a személyes közbenjárást, s azt kéri,

tájékoztassanak bennünket minden bajról, akadályról vagy nehézségről is azonnal, hogy a Központtal együtt vállvetett munkával tudjuk azokat az erdőgazdaság útjából elhárítani.

Csak a teljes bizalom és őszinteség vezethet a kívánt eredményre, s ezt kérjük mi ma az egyesület minden tagjától és különösen a magyar erdőmérnöki kartól.

Meggyőződésünk az, hogy bármily nagyok is a mindnyájunk részéről ismert nehézségek, az őszinte bizalom, egyetértés és közös munka át fog segíteni bennünket az elkövetkezendő időkön is, mégpedig sokkal könnyebben, mint a nemrég multban.

Ehhez a munkához kérjük az egész érdekeltség odaadó önzetlen támogatását és erre a munkára kérjük itt is a Mindenható áldását.

Biró Zoltán.

A kötelező balesetbiztosítás átalányozása.

Lapunk legutóbbi (V.) számában közöltük t. Olvasóinkkal a kormányrendeletet, amely kötelezővé teszi az összes erdőgazdasági munkásoknak az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetben (OMBI) történő balesetbiztosítását.

Ha a rendszert csak az egyéni bejelentéssel lehetne megoldani, ez igen nagy munkatöbbletet jelentene nemcsak az Intézetre, de elsősorban magukra az érdekelt erdőgazdaságokra is.

A mai, folyton változó munkaslétszám miatt az egyéni bejelentés rendkívül megszorítaná a személyzet munkáját és nehézséget okozna annak a megállapítása, bejelentették-e a balesetet szenvedett munkást még a balesetet megelőző időben.

Maga az Intézet is teljes mértékben belátta és méltányolta ezt a körülményt s legutóbbi igazgatósági ülésén már részletes javaslatot terjesztett elő a biztosításnak átalányrendszerrel történő megoldására.

Az Intézet vezetősége *Fejérdy István* m. kir. erdőtanácsos kartársunkat kérte fel a tervezet elkészítésére, és az a javaslat, amelyet az ő előadása alapján az OMBI igazgatósága is magáévá tett, minden tekintetben kielégíti az erdőgazdaság igényeit.

A tervezet az erdőgazdaságokat elsősorban 3 osztályba sorozza, mégpedig külön a magashegységi, előhegységi és síksági és alacsony dombvidéki erdők szerint. A besorozás teljesen megokolt, hiszen mindnyájan tudjuk, hogy a terepviszonyok különbözősége mit jelent a munka veszélyessége és a balesetek gyakorisága tekintetében. De ezen a három főcsoporton belül is külön osztályozza az egyes erdőgazdaságokat a végzett munka minősége és mennyisége szerint is.